

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/922/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514209556
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Soga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7514209556.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: ZH Kredit, s.r.o., IČO: 36 049 581, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, Bratislava, zastúpený JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 8/A, proti žalovanému B. S., S. I. L. XX, o 112,59 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 08.09.2014 č.k. 15C/212/2014-43 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa preskúmaným uznesením konanie zastavil a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie zdôvodnil ust. § 10 ods.1, 3 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. Vychádzal pritom zo zistenia, že žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým žiadal, aby súd uložil žalovanému zaplatiť 112,59 eur, pričom svoj návrh odôvodnil tým, že žalovaný si nesplnil zákonnú povinnosť a odo dňa podania predmetu návrhu na začatie konania neuhradil dlžné poistné za zdravotné poistenie. Aj keď navrhovateľ v návrhu v návrhu uviedol, že predmetné konanie je zo zákona oslobodené od súdnych poplatkov za podanie návrhu na začatie konania, súd sa s týmto názorom nestotožnil a výzvou zo dňa 12.08.2014, ktorou bola doručená navrhovateľovi 19.08.2014 výzva žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku z návrhu vo výške 16,50 eur. Lehota na zaplatenie bola určená 10 dní, pričom bol poučený, že ak poplatok nebude v uvedenej dobe zaplatený, súd konanie zastaví. Lehota uplynula dňa 03.09.2014 márne. Súd prvého stupňa mal za to, že predmetné konanie, v ktorom žalobca vystupuje ako obchodná spoločnosť ZH Kredit s.r.o., nie je konaním vo veci poskytovania zdravotnej starostlivosti, resp. zdravotného poistenia. Takéto konanie nie je, ani nemôže byť oslobodené od platenia súdneho poplatku za návrh v zmysle § 4 ods.1 písm. c/ zák. č. 71/1992 Zb.. Súd prvého stupňa má za to, že žalobca sa mylne domnieva, že daný predmet konania na daný predmet konania sa vzťahuje oslobodenie od súdnych poplatkov. Podľa aktuálneho výpisu z obchodného registra žalobca je obchodnou spoločnosť, pričom zo žiadneho z predmetu podnikania žalobcu nevyplýva činnosť, ktorou by bola poskytovaná zdravotná starostlivosť, resp. zdravotné poistenie. Aj keď predmetom tohto konania vzniknutá pohľadávka postúpená zdravotnou poisťovňu, ktorá je v konkurze, na súčasného žalobcu prešla, ani táto skutočnosť nie je dôvodom, aby predmetné konanie podliehalo oslobodeniu od súdnych poplatkov. V danom prípade sa jedná o podnikateľskú aktivitu žalobcu, keď vyššie uvedenou zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 07.07.2005 prešli záväzky právneho predchodcu žalobcu PERSPEKTÍVA DZP v konkurze, na ktorú by sa oslobodenie od platenia súdneho poplatku vzťahovalo, na obchodnú spoločnosť ZH Kredit, s.r.o. konanie, ktoré možno označiť jednoznačne za podnikanie. Takýmto postupom dochádza podľa názoru konajúceho súdu k obchádzaniu zákona v snahe vyhnúť sa poplatkovej povinnosti pri podaní žaloby, pričom už samotná skutočnosť, prípadne oslobodenie od platenia súdneho poplatku bez zrejmeho legitímneho cieľa zvýhodňovala žalobcu pri jeho podnikateľskej činnosti oproti ostatným subjektom a výrazne by zasahovala do hospodárskej súťaže a narúšala princípy trhového hospodárstva. Vzhľadom k tomu súd prvého stupňa dospel k záveru, že je neakceptovateľné

rešpektovať stav keby by žalobca bola účastníkom konania bez toho, aby znášal s ním súvisiace povinnosti platiť súdny poplatok. Z týchto dôvodov konanie zastavil a o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods.2 vety prvej, podľa ktorej ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný zaplatiť jeho trovy. Žalovanému však žiadne preukázateľné trovy nevznikli, preto mu ich súd nepriznal.

Proti tomuto uzneseniu sa včas odvolal žalobca. Namieta svojvôľu pri výklade aplikácii zákonného predpisu. Má za to, že súd sa mylne domnieva, že predmetné konanie nie je konanie vo veci zdravotného poistenia a teda konanie nemôže byť oslobodené od súdnych poplatkov. Nesúhlasil so záverom, že postúpením pohľadávky sa zmenil charakter tejto pohľadávky. Má za to, že takýmto uznesením dochádza k neprípustnej diskriminácii žalobcu a k odňatiu možnosti konať pred súdom, ako aj porušeniu právnej istoty. Má za to, že samotná skutočnosť, že žalobca je podnikateľským subjektom, nedáva súdu právo brániť mu v prístupe k súdu a odnímať mu právo na spravodlivé súdne konanie. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol zrušiť výrok uznesenia súdu prvého stupňa, ktorým bolo konanie zastavené a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd na základe podaného odvolania vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O.s.p.) podľa ust. § 212 ods.1 O.s.p. preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a správne vo veci aj rozhodol.

Správne, výstižné a presvedčivé sú aj dôvody tohto uznesenia, na ktoré v celom rozsahu poukazuje aj odvolací.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovým a právnym záverom súdu prvého stupňa v tom smere, že žalobca v danom prípade nie je oslobodený od platenia súdneho poplatku z návrhu, a preto správne pokiaľ nezaplatil súdny poplatok súdom ustanovenej lehote, súd konanie zastavil.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky žalobcu, odvolací súd tieto námietky považuje za neopodstatnené a má za to, že s týmito odvolacími námietkami sa v dôvodoch napadnutého uznesenia v celom rozsahu vysporiadal súd prvého stupňa, keď skonštatoval, že žalobca nie je podnikateľom v oblasti poskytovania zdravotnej starostlivosti, keďže na takéto poskytovanie nemá právo v zmysle podmienok uvedených v zmluve o založení spoločnosti, nemôže v tomto smere vykonávať žiadnu činnosť, a preto jeho činnosť týkajúca sa vymáhania týchto nedoplatkov nie je možné považovať za činnosť v súvislosti s poskytovaním zdravotnej starostlivosti.

Samotná skutočnosť, že žalobca skúpil pohľadávky od pôvodného vlastníka, už nie je poskytovaním zdravotnej starostlivosti, keďže k tejto mal právo iba predchádzajúci vlastník tejto pohľadávky. Zo strany žalobcu v danom prípade ide o klasické obchodovanie, t.j. v danom prípade vymáhanie nezaplatených pohľadávok. Preto správne súd prvého stupňa vec posúdil, keď dospel k záveru, že v danom prípade žalobca nie je oslobodený od platenia súdneho poplatku, keďže toto konanie nesúvisí s poskytovaním zdravotnej starostlivosti, ale s vymáhaním pohľadávky.

Z týchto dôvodov odvolací súd podľa ust. § 219 ods.1, 2 O.s.p. uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal s poukazom na ust. § 142 ods.1 O.s.p., keďže žalobca nemal v odvolacom konaní úspech a žalovanému žiadne preukázateľné trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.